KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 854/86

af 24. marts 1986

om gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 41 i Rådets forordning (EØF) nr. 337/79

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 [2], særlig artikel 41, stk. 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation bør gennemføres efter reglerne i Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 2687/84 [4];

det bør fastsættes, efter hvilke kriterier det skal konstateres, at der er alvorlig uligevægt på markedet, idet en sådan uligevægt er afgørende for, om der skal iværksættes obligatorisk destillation;

for at den obligatoriske destillation ikke skal medføre, at den disponible mængde vin i det efterfølgende produktionsår bliver utilstrækkelig, bør det præciseres, at der ved fastsættelse af, hvilken mængde der skal omfattes af obligatorisk destillation, tages hensyn til behovet for at sikre ligevægten i det følgende produktionsår;

for at fordele byrderne i forbindelse med forpligtelsen til obligatorisk destillation ligeligt i Fællesskabet må der fastsættes kriterier til afgrænsning af produktionsområder med ensartede karakteristika;

for at tage hensyn til, at forpligtelsen til at destillere øges i takt med stigningen i hektarudbyttet som fastsat i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79, bør produktionen i hvert område fordeles efter de udbytteklasser, på hvilke der skal anvendes de procentdele af produktionen, som gør det muligt at nå den forventede mængde for hvert område;

for at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af den obligatoriske destillation bør det fastsættes, hvilket udbytte der skal tages i betragtning, og på hvilken mængde vin og produkter inden vinstadiet den i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede procentdel skal anvendes; det er i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 [5], ændret ved forordning (EØF) nr. 2391/85 [6], fastsat, at producenterne angiver de mængder vin og produkter inden vinstadiet samt det udbytte, hvoraf disse mængder er fremstillet;

det bør fastsættes, hvilke producenter der skal fritages fra forpligtelsen til obligatorisk destillation med henblik på at begrænse den administrative byrde, foranstaltningerne afstedkommer;

for at kunne vurdere foranstaltningens indvirkning på markedsligevægten er det nødvendigt, at der hurtigt erhverves kendskab til, hvilke mængder bordvin der følger af anvendelsen af de procentdele, som Kommissionen har fastsat for de enkelte producenter, der er omfattet af forpligtelsen til obligatorisk destillation; et sådant kendskab kan opnås ved at kræve, at de destillationspligtige giver meddelelse om, hvilke mængder de skal levere til destillation, idet de ansvarlige myndigheder dog samtidig skal have mulighed for selv at beregne mængderne for de enkelte producenter og give disse meddelelse om deres forpligtelser;

de regler om kontrol af egenskaberne ved de vine, der leveres til destillation, som er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2179/83, gælder udelukkende for individuelle leverancer og om omhandler ikke fælles leverancer, fordi visse af de producenter, der er forpligtet til at levere vin til obligatorisk destillation, kun skal levere meget små mængder; der bør derfor på denne baggrund og som følge af de forskelligartede situationer i de forskellige medlemsstater fastsættes, at kontrollen af de leverede vines egenskaber foretages efter de nationale bestemmelser;

der bør fastsættes tolerancer, som letter overholdelsen af forpligtelserne, uden at dette medfører urimelige udgifter for EUGFL;

med henblik på at sikre en ensartet behandling af producenterne er det nødvendigt, at producenter, som allerede har afsat deres vin, inden der er blevet udløst obligatorisk destillation, får mulighed for at overholde deres forpligtelse; det er desuden økonomisk berettiget, at producenter, hvis vin på grund af kvaliteten uden problemer kan afsættes på markedet, får mulighed for at overholde forpligtelsen uden at være tvunget til at levere egen vin; derfor bør der åbnes mulighed for, at producenter kan levere vin fra andre producenter eller lade andre producenter levere vin på deres vegne;

---

[1] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
[2] EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
[3] EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
[4] EFT nr. L 255 af 25. 9. 1984, s. 1.
[5] EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
[6] EFT nr. L 225 af 23. 8. 1985, s. 13.

da der ikke findes en EF-definition på rosévin, bør det af klarhedshensyn fastsættes, at rosébordvine ligestilles med røde bordvine på grund af den snævre økonomiske forbindelse mellem dem;

med henblik på anvendelsen af foranstaltningen bør det fastsættes, hvilke vine der betragtes som værende økonomisk snævert forbundne med de enkelte bordvinstyper;

der må ikke opstå risiko for, at produkter fremstillet ved destillation af visse vine kan forstyrre markedet for brændevine med oprindelsesbetegnelse; derfor bør det i medfør af artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 fastsættes, at de produkter, der fremkommer ved direkte destillation af disse vine, skal have et alkoholindhold på mindst 92 % vol;

der bør såvel for producenterne som for destillerierne fastsættes visse frister for foranstaltningens gennemførelse, således at foranstaltningen bliver så effektiv som mulig;

destillerierne kan i henhold til artikel 41, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 337/79 enten opnå støtte for det produkt, der skal destilleres, eller levere det ved destillation fremkomne produkt til interventionsorganet; støtten skal fastsættes efter kriterierne i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2179/83 ved udløsning af foranstaltningen;

ifølge artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 skal støttemodtagerne for at få tildelt støtte indsende en ansøgning og fornøden dokumentation; for at sikre, at ordningen anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, bør der fastsættes frister for indgivelse af ansøgninger, for udbetaling af støtte til destilleriet og for forelæggelse af bevis for, at opkøbsprisen er blevet betalt;

den pris, som interventionsorganerne skal betale for de produkter, de får leveret, skal fastsættes efter kriterierne i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 ved udløsning af foranstaltningen;

vin, som skal leveres til obligatorisk destillation, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation; der bør derfor fastsættes destillationsbestemmelser efter reglerne i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

for at Kommissionen kan få et overblik over, hvordan forpligtelserne til obligatorisk destillation overholdes, må medlemsstaterne på grundlag af meddelelserne fra destillerierne med jævne mellemrum underrette Kommissionen om gennemførelsen og resultaterne af destillationsforanstaltningerne;

de særlige produktionsstrukturer og administrative vanskeligheder i Grækenland gør det berettiget, at der i denne medlemsstat i produktionsårene 1985/86 og 1986/87 iværksættes en ordning med obligatorisk destillation, som, uden at det kvantitative resultat kommer til at afvige fra det, der følger af anvendelsen af den generelle ordning, begrænser foranstaltningen til udelukkende at omfatte producenter med tilstrækkelig store mængder bordvin, og bemyndiger den græske regering til selv at fastsætte, hvilke procentdele af bordvinsproduktionen de pågældende producenter skal levere til destillation; procentdelene skal fastsættes således, at der sikres en ligelig behandling af de af forpligtelsen omfattede producenter, og de skal være baseret på kriterierne i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79; de græske producenter, der ikke er underkastet obligatorisk destillation, kan omfattes af de foranstaltninger, der er fastsat i afsnit I i forordning (EØF) nr. 337/79;

i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 skal der ske fastsættelse af den referenceperiode, der lægges til grund, hvis destillationspligtige, der ikke har foretaget levering, skal udelukkes fra interventionsforanstaltningerne; anvendelsen af denne artikel berører ikke medlemsstaternes forpligtelse til at anvende de nationale sanktioner, der er nødvendige for i henhold til artikel 64 i forordning (EØF) nr. 337/79 at sikre en nøjagtig og ensartet anvendelse af den obligatoriske destillation;

det bør præciseres, at nærværende forordning ikke finder anvendelse i Spanien for produktionsåret 1985/86 og i Portugal indtil produktionsåret 1989/90; de, der er omfattet af den obligatoriske destillation, må derfor udelukkes fra at foretage destillationen eller at lade den foretage i nævnte medlemsstater;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 41, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 337/79 forstås ved:

a) de ved begyndelsen af produktionsåret konstaterede disponible mængder:

den mængde, der svarer til de samlede lagre i begyndelsen af produktionsåret og produktionen af bordvin og vin, egnet til produktion af bordvin fratrukket:

— den mængde bordvin og vinbærme, der i henhold til artikel 39, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 skal destilleres i løbet af produktionsåret,

— det svind i produktions- og handelsleddet, der forventes i løbet af produktionsåret;

b) det normale forbrug i produktionsåret:

den samlede mængde bordvin, der i produktionsåret er bestemt til:

— direkte konsum,

— forarbejdning til produkter under pos. 22.06 eller pos. 22.10 i den fælles toldtarif,

— udførsel,

fratrukket den mængde vin ligestillet med bordvin, som skal indføres.

Artikel 2

1. Det i artikel 41, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede gennemsnit beregnes ved, at den repræsentative pris for hver bordvinstype multipliceres med følgende koefficienter:

— A I: 25,
— A II: 1,
— A III: 0,5,
— R I: 65,
— R II: 8,4,
— R III: 0,1.

2. Den i artikel 41, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede situation anses at foreligge, hvis det i stk. 1 omhandlede gennemsnit mellem den 1. september og den 31. december i tre på hinanden følgende uger ligger under 82 % af det gennemsnit af orienteringspriserne for hver type bordvin multipliceret med de i stk. 1 omhandlede koefficienter. De repræsentative priser og orienteringspriserne udtrykkes i ECU/% vol alkohol. I denne forbindelse anvendes der et fast alkoholindhold på 10 % for vintype A II og A III og på 10,5 % for vintype R III. Når den repræsentative pris ikke foreligger for en eller flere typer bordvin, er den repræsentative pris, der skal anvendes for denne type bordvin, den sidst foreliggende repræsentative pris.

Artikel 3

Ved fastsættelsen af den samlede mængde bordvin, der skal underkastes obligatorisk destillation, tages der hensyn til nødvendigheden af at sikre en rimelig lagerbeholdning ved udgangen af produktionsåret, så de disponible mængder for det følgende produktionsår unde alle omstændigheder er tilstrækkelige til at dække det normale forbrug.

Artikel 4

1. De i artikel 41, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede produktionsområder fastlægges under hensyntagen til dels produktions- og klimaforholdene og dels de bestående forskelle mellem medlemsstaterne på det administrative og juridiske plan, bl.a. med hensyn til kooperativernes og producentsammenslutningernes interne opbygning.

Disse områder skal svare til administrative enheder, der er større end kommuner, og omfatte administrative enheder, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger vedrørende de i artikel 41, stk. 3, andet afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede referenceproduktionsår.

2. For produktionsårene 1985/86 til 1989/90 afgrænses de i artikel 41, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede produktionsområder således:

— område 1: den tyske del af vinavlszonerne A og B,

— område 2: det luxembourgske vindyrkningsområde,

— område 3: zone C I a) og den franske del af vinavlszone B, C II og C III b) b), —

område 4: zone C I b) og den italienske del af vinavlszone C II og C III b),

— område 5: zone C III a) og den græske del af vinavlszone C III b).

3. Den gennemsnitlige produktion af bordvin og produkter inden bordvinsstadiet i de i stk. 2 omhandlede områder i de tre produktionsår 1981/82, 1982/83 og 1983/84 er følgende:

— område 1: 1 341 700 hl,
— område 2: 57 300 hl,
— område 3: 40 182 000 hl,
— område 4: 64 163 000 hl,
— område 5: 4 632 000 hl.

Artikel 5

1. På grundlag af de i artikel 41, stk. 5, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte meddelelser fra medlemsstaterne fordeles bordvinsproduktionen i hvert område efter udbytteklasser. Disse klasser afgrænses under hensyntagen til den bordvinsmængde, der skal destilleres i det pågældende område, samt til den procentdel, som denne mængde udgør af områdets bordvinsproduktion. Ovennævnte klasser fastsættes på grundlag af de udbytteklasser, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2102/84.

2. Ved igangsætningen af obligatorisk destillation udarbejdes der for hvert område en progressiv skala ud fra de i stk. 1 omhandlede udbytteklasser. Skalaen fastsættes på et sådant niveau, at den samlede mængde, der fremkommer ved dens anvendelse på de mængder, der er anført i hver udbytteklasse for et område, svarer til den destillationsmængde, der er fastsat for nævnte område, idet der tages hensyn til de forventede fritagelser i henhold til artikel 9.

Artikel 6

1. Den produktionsmængde pr. producent, der skal tages i betragtning ved anvendelse af denne forordning, er lig med summen af de mængder prcdukter inden bordvinsstadiet (druer, druemost, druemost i gæring, ung ikke færdiggæret vin, vin egnet til produktion af bordvin), samt vin, der er anført i kolonnen »bordvin« i produktionsanmeldelsen, tabel B, i bilag I til forordning (EØF) nr. 2102/84.

Denne mængde skal forhøjes :

a) — med de mængder vin egnet til produktion af bordvin, der er anført i kolonnen »vin og andre produkter« i ovennævnte produktionsanmeldelse,

— med de mængder bordvin, der fremstilles inden den 15. marts ved forarbejdning af produkter inden vinstadiet, som producenten har erhvervet efter datoen for indgivelse af produktionsanmeldelsen ;

b) nedsættes med de mængder produkter inden vinstadiet samt de mængder vin egnet til produktion af bordvin, der er anført i kolonnen »vin og andre produkter« i produktionsanmeldelsen, for hvilke producenten inden den 15. marts beviser, at de er blevet forarbejdet til andre produkter end de produkter, der er anført i kolonnen for bordvin i ovennævnte produktionsanmeldelse, eller at de er blevet afhændet til tredjemand inden nævnte dato.

Det under litra b) omhandlede bevis består af de oplysninger, der er anført i de i artikel 14 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 (1) omhandlede til- og afgangsbøger. For at sikre den nødvendige kontrol meddeler de producenter, der afhænder de under litra b) omhandlede produkter efter høstanmeldelsen, de kompetente myndigheder køberens navn og adresse, samt de pågældende mængder og overtagelsesdato.

2. For producenter, der har fremstillet bordvin ved forarbejdning og/eller deklassering af et af produkterne i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, er den produktionsmængde, der skal tages i betragtning, lig med summen af alle de produkter, der er anvendt ved fremstillingen af denne bordvin i perioden fra den 1. juli forud for det pågældende produktionsår til den 30. juni i det pågældende produktionsår.

3. For producenter, der har fremstillet bordvin af produkter, der er købt efter den dato, som er sidste frist for indgivelse af produktionsanmeldelsen, er produktionsmængden lig med den samlede mængde af de produkter, der er anvendt under fremstillingen inden den 15. marts og anført i de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

Artikel 7

Det hektarudbytte for hver bordvinsproducent, der skal tages i betragtning, er det udbytte, der er anført i hans druehøstanmeldelse, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2102/84. Når denne anmeldelse ikke kræves, er udbyttet det, der er anført i den samme forordnings foreskrevne produktionsanmeldelse. Under alle omstændigheder skal der ved udbyttet tages hensyn til den samlede mængde druer, der er produceret på de af anmelderen dyrkede arealer.

Dog gælder følgende :

— I de medlemsstater, hvor et medlem af et kooperativ eller en producentsammenslutning ikke har pligt til at indgive en høstanmeldelse i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2102/84, og hvor kooperativet eller producentsammenslutningen indgiver en enkelt produktionsanmeldelse for samtlige medlemmer, er det udbytte, der skal tages i betragtning, det udbytte, der følger af det vejede gennemsnit af udbytterne af hvert parti produkt, som medlemmerne leverer.

Dette gennemsnit fastlægges efter den beregningsmetode, der er anført i bilaget til nærværende forordning.

— Det udbytte, der skal tages i betragtning for producenter, der har fremstillet bordvin af købte produkter, er det udbytte, der følger af det vejede gennemsnit af udbyttet af hvert parti købt produkt og eventuelt af udbyttet af varepartiet fra egen produktion.

Dette gennemsnit fastlægges efter den beregningsmetode, der er anført i bilaget til nærværende forordning.

— Er bordvinen fremstillet af druesorter, der i klassificeringen for den samme administrative enhed er opført både som druesort til vinpersning og som druesort beregnet til anden anvendelse, er det udbytte, der skal tages i betragtning , det udbytte, der fastlægges på grundlag af de i artikel 40, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede mængder, der normalt fremstilles vin af.

— er bordvinen fremstillet ved forarbejdning og/eller deklassering af et af de produkter, der er anført i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, er det udbytte, der skal tages betragtning, det udbytte, af hvilket den pågældende kvbd er blevet fremstillet. Er bordvinen fremstillet ved forarbejdning og/eller deklassering af flere kvbd eller den samme kvbd fremstillet i forskellige produktionsår, fastsætter medlemsstaten udbyttet, som ikke kan være lavere end det udbytte, der er konstateret for kvbd i dette produktionsområde i løbet af det produktionsår, hvor destillationen finder sted.

Artikel 8

Den mængde, som hver destillationspligtig producent skal destillere, beregnes ved, at den i artikel 6 omhandlede mængde multipliceres med en procentsats, der fastsættes ud fra :

— hektarudbyttet for den pågældende produktionsmængde, der er fastsat ifølge artikel 7,

— den progressive skala, der er udarbejdet ifølge artikel 5, stk. 2, for det område, hvor producentens bedrift ligger.

(1) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.

Artikel 9

1. Fritaget fra den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse er:

— de producenter, der i løbet af produktionsåret har fremstillet en mængde bordvin på under 50 hl, samt

— de producenter, som uafhængigt af den i løbet af produktionsåret fremstillede mængde bordvin og efter eventuelle fradrag i henhold til artikel 41, stk. 4 fjerde afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79, har pligt til at levere en samlet mængde bordvin på under 5 hl til obligatorisk destillation.

2. Producenterne i de medlemsstater, hvis samlede bordvinsproduktion er på under 25 000 hl, fritages fra den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse.

Artikel 10

1. I hvert produktionsår, hvor den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede obligatoriske destillation udløses, foretager de producenter, der er omfattet af forpligtelsen, og som har indgivet den i forordning (EØF) nr. 2102/84 omhandlede produktionsanmeldelse, en beregning efter artikel 8 af de mængder, de skal levere til destillation, og meddeler senest den 31. marts og for produktionsåret 1985/86 senest den 18. april resultatet til interventionsorganet eller enhver anden kompetent myndighed i den medlemsstat, på hvis område deres bedrift ligger.

Den kompetente myndighed efterprøver, om de i meddelelsen anførte mængder svarer til den mængde, som producenten skal levere til destillation.

2. De kompetente myndigheder kan selv efter artikel 8 beregne og underrette producenterne om de mængder, de hver især skal levere. Underretning skal i dette tilfælde ske senest den 31. marts og for produktionsåret 1985/86 senest den 18. april.

Underretningen kan begrænses til visse kategorier af producenter, såfremt begrænsningen foretages objektivt og uden forskelsbehandling.

3. Producenter, der har fremstillet bordvin ved forarbejdning og/eller deklassering af et af de produkter, der er anført i kolonnen »kvbd« i produktionsanmeldelsen, beregner efter artikel 8 de mængder, de skal levere til obligatorisk destillation.

Producenterne meddeler interventionsorganet eller enhver anden kompetent myndighed i den medlemsstat, på hvis område deres bedrifter ligger:

— senest den 31. marts og for produktionsåret 1985/86 senest den 18. april resultatet af beregningen for de mængder bordvin, der er fremstillet mellem den 1. juli i det foregående år og den 15. marts,

— senest den 15. juli resultatet af beregningen for de mængder bordvin, der er fremstillet mellem den 16. marts og den 30. juni.

4. Ved meddelelse eller modtagelse af de i denne artikel omhandlede underretninger anfører producenten eller eventuelt den kompetente myndighed i de i artikel 53, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede til- og afgangsbøger de mængder, der skal leveres til destillation.

5. Medlemsstaterne udarbejder en oversigt over de oplysninger, der indhentes i medfør af stk. 1, 2 og 3, første led, og meddeler Kommissionen senest den 15. juni de mængder, der skal destilleres fordelt på de udbytteklasser, der er fastsat ifølge artikel 5, stk. 1.

De mængder, der skal destilleres i medfør af stk. 3, andet led, meddeles Kommissionen senest den 15. september.

Artikel 11

1. Leveres vinen af flere producenter til destillation som en samlet leverance til destilleriet, foretages kontrollen af dens egenskaber og især mængde, farve og alkoholindhold efter de af de pågældende medlemsstater vedtagne bestemmelser.

2. Der tillades ingen tolerance i nedadgående retning for den mængde, som hver destillationspligtig skal levere til destillation, og som er beregnet efter artikel 8.

3. En tolerance på 2 % i opadgående retning i forhold til den i stk. 2 omhandlede mængde tillades for:

— summen af de mængder bordvin, som flere destillationspligtige leverer, hvis den ansøgning om støtte eller levering af destillater til interventionsorganet, som et destilleri har indgivet, vedrører vin svarende til disse destillationspligtiges forpligtelse,

— de mængde, som hver destillationspligtig leverer, for så vidt angår de øvrige tilfælde.

Artikel 12

1. De producenter, der er omfattet af forpligtelsen i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79, kan både levere bordvin af egen produktion og bordvin, der er erhvervet hos andre producenter, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

De kan endvidere

— foretage destillation på egne anlæg,

— lade et godkendt destilleri foretage destillationen efter en lønforarbejdningskontrakt.

2. Den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse betragtes som opfyldt, selv om bordvinen leveres af en anden producent, der selv har fremstillet den, såfremt sidstnævnte også er omfattet af den obligatoriske destillation.

I dette tilfælde anføres der på den i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede attest, der udstedes af destilleriet, ud over navn og adresse på den producent, der har leveret vinen, navn og adresse på den producent, der er omfattet af den obligatoriske destillation.

Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 gælder udelukkende for producenter, der er underkastet den i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse.

3. Medlemsstaterne træffer navnlig med hensyn til de tilfælde, hvor stk. 1, første afsnit, og stk. 2 anvendes, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den vinmængde, der leveres i henhold til en producents destillationsforpligtelse, henhører under nævnte forpligtelse.

Er vinen fremstillet og leveret til destillation i en anden medlemsstat end den, hvor den destillationspligtige producent er bosiddende, skal

— en attest, der udstedes af den i artikel 10 omhandlede myndighed i den destillationspligtige producents medlemsstat, og som tjener som bevis for, at den pågældende mængde henhører under den destillationspligtige producents forpligtelse, fremlægges i destilleriet. En kopi af attesten skal tilsendes den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted,

— den i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede attest påtegnes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor destillationen finder sted,

— en kopi af denne attest af nævnte myndighed fremsendes til den i første led omhandlede myndighed inden den 25. oktober i det følgende produktionsår.

4. Bordvin leveres senest:

— den 31. juli ved levering til et destilleri,

— den 15. juli ved levering til en forarbejdningsvirksomhed, der tilsætter alkohol til vin, bestemt til destillation.

Levering kan fortsat finde sted senest 14 dage efter de nævnte datoer. I så fald nedsættes opkøbsprisen for de pågældende mængder med et beløb svarende til 50 % af støtten i det pågældende produktionsår. Støtten og prisen for den alkohol, der fremstilles heraf og leveres til interventionsorganet, nedsættes med samme beløb.

5. Destillation som omhandlet i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 kan ikke finde sted efter den 31. august.

Dog kan destillation af vin, der er leveret i henhold til artikel 11, stk. 2, eller artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83, finde sted indtil den dato, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed efter nævnte artikler.

I det i artikel 23, første afsnit, i denne forordning omhandlede tilfælde fastsætter de kompetente myndigheder i givet fald fristerne for destillation.

Destillerierne sender senest den tiende i hver måned en oversigt for den foregående måned til interventionsorganet over de mængder bordvin, der er destilleret, samt over mængderne af de produkter, der er fremstillet ved destillation, fordelt på de i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede kategorier.

Artikel 13

1. Den i artikel 41, stk. 6 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede opkøbspris fastsættes ved igangsætningen af den i samme artikel omhandlede destillationsforanstaltning.

2. Destilleriet betaler producenten den i stk. 1 omhandlede opkøbspris senest tre måneder efter den dag, hvor hvert parti bordvin tilgår destilleriet.

Artikel 14

1. Denne forordnings bestemmelser om rød bordvin gælder også for rosébordvin.

2. Denne forordnings bestemmelser om en bestemt type bordvin gælder også for bordvin, der i økonomisk henseende er nært forbundet med denne type. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende bordvine for i økonomisk henseende at være nært forbundne med bordvin af type

— A I: hvide bordvine, som ikke henhører under type A I, A II, eller A III,

— R I: røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R I eller R III,

— R II: røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 12,5 % vol, og som ikke henhører under type R II eller R III.

Artikel 15

Ved direkte destillation af vin, der er fremstillet af druesorter, der i klassificeringen for samme administrative enhed samtidig er opført både som sorter til persning og som sorter beregnet til fremstilling af vinbrændevin, må der kun fremstilles et produkt med et alkoholindhold på 92 % vol eller derover.

Artikel 16

1. Destilleriet kan opnå en støtte for produkter, der fremkommer ved den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation. Støttens størrelse fastsættes, når destillationen udløses.

Der udbetales ikke støtte for den mængde alkohol, der er indeholdt i destillatet, og som overstiger den mængde, der er indeholdt i de vinmængder, der leveres inden for de i artikel 11, stk. 3, omhandlede grænser.

2. Destillerier, der ønsker at opnå den i stk. 1 omhandlede støtte, indgiver senest den 31. oktober den i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede ansøgning og dokumentation.

3. Interventionsorganet udbetaler den i stk. 1 omhandlede støtte senest tre måneder efter indgivelsen af den i stk. 2 omhandlede ansøgning og dokumentation.

Destilleriet har pligt til inden den følgende 1. februar at forelægge interventionsorganet bevis for, at det har betalt producenten opkøbsprisen for vinen inden for den i artikel 13, stk. 2, fastsatte frist.

Forelægges beviset ikke inden den 1. februar, kræver interventionsorganet den udbetalte støtte tilbagebetalt. Forelægges beviset efter udløbet af denne frist, men inden den 1. maj, opkræver interventionsorganet et beløb svarende til 20 % af den udbetalte støtte.

Konstateres det, at destilleriet ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juni til producenten et beløb svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i producentens medlemsstat.

Artikel 17

1. Vil destilleriet gøre brug af den i artikel 41, stk. 7, første afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte mulighed, leveres produkter med et alkoholindhold på mindst 92 % vol til interventionsorganet senest den 31. oktober eller, hvis artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 anvendes, på en dato, der fastsættes af den kompetente nationale myndighed.

I det i artikel 23, stk. 1, i denne forordning omhandlede tilfælde fastsætter de kompetente myndigheder i givet fald leveringsfristerne.

Den mængde alkohol, der er indeholdt i det produkt, som destilleriet leverer til interventionsorganet efter artikel 41, stk. 7, første afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 337/79, kan ikke overstige den mængde, der er indeholdt i de mængder vin, der leveres inden for de i artikel 11, stk. 3, fastsatte grænser.

Efter artikel 41, stk. 7, andet afsnit, første led, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan de medlemsstater, hvor den samlede mængde, der skal leveres til obligatorisk destillation, ikke overstiger 100 000 hl, fastsætte, at deres interventionsorgan ikke opkøber det i første afsnit omhandlede produkt.

2. Den pris, som interventionsorganet skal betale til destilleriet for det leverede produkt, fastsættes, når den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation udløses.

Har destilleriet modtaget støtte efter artikel 16, nedsættes den i første afsnit omhandlede pris med sådan støtte.

Har destilleriet ikke modtaget den i andet afsnit omhandlede støtte, gælder artikel 16, stk. 2, tilsvarende.

3. De i stk. 2 omhandlede priser gælder for neutral alkohol som fastlagt i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83.

For andre former for alkohol nedsættes de i stk. 2 omhandlede priser med et beløb pr. % vol alkoholindhold og pr. hl, der fastsættes, når den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede foranstaltning udløses.

4. Interventionsorganet foretager udbetaling til destillatøren senest tre måneder efter datoen for alkoholens levering.

Artikel 16, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Artikel 18

1. Anvendes artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, indsendes kontrakten eller leveringsangivelsen vedrørende forarbejdning til vin tilsat alkohol, bestemt til destillation, til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 30. juni.

Interventionsorganet meddeler producenten resultaterne af godkendelsesproceduren senest 15 dage efter datoen for indsendelsen af kontrakten eller angivelsen.

2. Forarbejdning til vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan ikke finde sted efter den 31. juli.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation, kan kun finde sted efter godkendelse af kontrakten eller angivelsen og senest den 31. august.

4. Forarbejdningsvirksomheden sender senest den tiende i hver måned til interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den foregående måned.

5. Forarbejdningsvirksomheden kan modtage støtte for vin, der er forarbejdet ved tilsætning af alkohol med henblik på destillation. Støtten, der beregnes pr. hektoliter og pr. % vol virkeligt alkoholindhold før forarbejdningen, fastsættes, når den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation udløses.

Forarbejdningsvirksomheden indsender med henblik på denne støtte senest den 31. oktober en ansøgning samt de i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede dokumenter til det kompetente interventionsorgan.

Støtte udbetales tre måneder efter datoen for forelæggelsen af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og i hvert fald senest tre måneder efter den dato, hvor kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Uden at artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 i øvrigt herved anfægtes, frigives sikkerheden kun, hvis der inden den 1. marts er fremlagt bevis for,

— at den samlede mængde vin i kontrakten eller angivelsen er blevet destilleret,

— at opkøbsprisen for vinen er udbetalt til producenten inden for den i artikel 13, stk. 2, fastsatte frist,

i forhold til de mængder, sådant bevis er fremlagt for.

Fremlægges det i første afsnit omhandlede bevis efter den i samme afsnit omhandlede frist, men inden den 1. juni, frigives et beløb svarende til 80 % af sikkerheden.

Konstateres det, at forarbejdningsvirksomheden ikke har betalt producenten opkøbsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juli til producenten et beløb, svarende til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne sender senest den 20. i hver måned Kommissionen en oversigt for den foregående måned med følgende angivelser:

— de mængder bordvin og vin tilsat alkohol bestemt til destillation, der er destilleret i forbindelse med destillation efter artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79,

— de mængder alkohol, der er leveret til interventionsorganerne,

— de mængder brændevin af vin, der er produceret, samt de mængder alkohol, disse produkter indeholder,

— de mængder af andre produkter med alkoholindhold på mindst 52 % vol, for hvilke der er anmodet om støtte.

2. Senest den 31. marts giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor destillerierne eller forarbejdningsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelser, og om de foranstaltninger, der er truffet som følge heraf.

Artikel 20

Omregning til national valuta af de i denne forordning nævnte beløb sker ved anvendelse af den repræsentative kurs for vinsektoren, der er gældende på datoen for ikrafttrædelsen af forordningen om udløsning af den i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede destillation.

Artikel 21

For produktionsårene 1985/86 og 1986/87 gælder følgende bestemmelser for Grækenland i henhold til artikel 41, stk. 10, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 337/79:

a) den i nærværende forordning omhandlede destillation gælder for producenter, herunder de kooperativer og producentsammenslutninger, der i løbet af produktionsåret har fremstillet en bordvinsmængde, der skal fastsættes af de græske myndigheder inden den 10. marts i det pågældende produktionsår;

b) på grundlag af kriterierne i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 fastlægger den græske regering inden den 10. marts de procentdele af bordvinsproduktionen, som de i stk. 1 omhandlede producenter skal levere til destillation, idet den sørger for ensartet behandling af de af forpligtelsen omfattede producenter;

disse procentdele skal garantere destillation for hele Grækenland af den mængde, der fremkommer ved addition af de mængder, der skal destilleres i denne medlemsstat;

c) den græske regering giver inden den 15. marts Kommissionen meddelelse om de bestemmelser, den har vedtaget i medfør af denne artikel.

Artikel 22

Efter artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, jf. dog artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 udelukkes fra de i afsnit I i forordning (EØF) nr. 337/79 fastsatte interventionsforanstaltninger, der vedtages for det følgende produktionsår, de producenter, som ikke har foretaget levering i perioden fra den 1. marts i det pågældende produktionsår til den:

— 15. august for producenter, der leverer til et destilleri,

— 31. juli for producenter, der leverer til en forarbejdningsvirksomhed, der tilsætter alkohol til vin, bestemt for destillation,

— 31. august for producenter, der har gjort brug af den i artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i nærværende forordning omhandlede mulighed.

Artikel 23

Udløbet af de i artikel 12, stk. 4, fastsatte frister eller, for så vidt angår de producenter, der har gjort brug af den i artikel 12, stk. 1, andet afsnit, omhandlede mulighed, udløbet af de i artikel 12, stk. 5, første afsnit, fastsatte frister eller de efter artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2179/83 af medlemsstaten fastsatte frister, indebærer ingen begrænsning af forpligtelsen til at destillere de mængder, som hver producent skal destillere.

Efter udløbet af nævnte frister nedsættes opkøbsprisen for de leverede mængder samt prisen for den alkohol, der er fremstillet heraf, og som leveres til interventionsorganet, med et beløb svarende til den støtte, der er fastsat for neutral alkohol for den pågældende destillation. For de destillater, der ikke leveres til interventionsorganet, udbetales der ingen støtte.

Artikel 24

1. Denne forordning finder ikke anvendelse i

— Spanien i produktionsåret 1985/86,

— Portugal i produktionsårene 1985/86 til 1989/90.

2. Uanset artikel 12, stk. 1, andet led, kan de, der er omfattet af den i artikel 41, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forpligtelse, ikke foretage destillationen i Spanien henholdsvis Portugal i de i stk. 1 omhandlede produktionsår.

Uanset artikel 12, stk. 2, første og andet afsnit, kan levering ikke foretages af producenter, der har fremstillet vinen i Spanien henholdsvis Portugal i de i stk. 1 omhandlede produktionsår.

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1986.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG

Metode til beregning af det i artikel 7, første og andet led, omhandlede vejede gennemsnit af udbytter

1. Følgende formel anvendes ved bestemmelsen af det i artikel 7 omhandlede vejede gennemsnit (M):

$$M = \frac{Q}{S} \text{ (hl/ha)}$$

eller

$$S = \frac{V_1}{r_1} + \frac{V_2}{r_2} + \frac{V_3}{r_3} + \ldots \frac{V_n}{r_n}$$

V_1 = den mængde (i hl vin), der ved parti nr. 1 er leveret til vinkooperativer eller opkøbt af den anmelder, der er anført i produktionsanmeldelsen;

r_1 = udbytte, der er fastsat ifølge artikel 7, første afsnit, og som gælder for parti nr. 1 (hl/ha);

$Q = V_1 + V_2 + V_3 + \ldots V_n$ (i hl vin).

2. For de kooperativer og producentsammenslutninger, der er omhandlet i artikel 7, første led, og hvis samlede produktionsmængde som omhandlet i artikel 6, stk. 1, er opnået ved samtlige medlemmers levering af deres samlede produktion, udgør Q den samlede mængde produkter, der er leveret til kooperativer eller producentsammenslutninger, og S det vinareal, der udnyttes af samtlige medlemmer, og som disse produkter stammer fra.